

Publicerad 2006-10-15 23:07 av Snorkfröken

Berättelsen om en ensamstående liten farbror, hans försök att få sällskap och hur det gick för honom till slut

Sagan om den lille Fille Fikonlund

Fikonlund var efternamnet, Fille hette han därtill

Han bodde i ett hus på landet, med rosenhäck och utegrill

Fille ville hitta sällskap, åldern steg med farlig fart

Grannar hade Fille inga, området omkring låg burt

En kontaktannons blev svaret, hastigt krefsade han ner;

"Om du är kvinna 30+, så skriv till mig om dig, jag ber!"

Och nedanför skrev Fille mera, om hur stark och snygg han var

När han till slut var klar med det, fanns knappt plats för adressen kvar

Fille hade tålmod, han väntade på svar så snällt

Men när det gått 24 veckor, blev det med honom värre ställt

Av alla kvinnor ifrån staden, ville ingen honom nå

Fille blev smått desperat, han närmade sig femtitvå

Så han inget annat råd, fann på ,den lille Fikonlund

Än att bort i närmsta kennel, köpa sig en prickig hund

En vecka innan hunden kom, han köpte skor i nya par

Hundens säng, det skulle vara, skokartongen som blev kvar

I botten la han silkespapper, samt sin väckarklocka ty

Om hunden tog den fick han skäl, att skaffa sig en bättre ny

Så kom hunden, Fille gladdes, men förstod sen ganska snart

Att valpar tuggar på kartong, och växer med en hutlös fart

Promenaderna blev längre, hunden blev visst aldrig trött

För Fille värsta minnet är, när den såg katt och sedan rött

Husse fastnade i kopplet, och jakten den blev inte kort

Det sprangs runt dammar, genom snår, ända hem och långt, långt bort

Efter det var måttet rågat, han lämnade tillbaks sin hund

Sen satte han sig på verandan, mediterade en stund

Det var första gången men, han en naturbegåvning var

Hans ande, den kom aldrig ner, och nu finns endast benen kvar.

Författaren Snorkfröken med Poeter.se id #10796 innehar upphovsrätten